

Tamilsk källa
i svensk översättning:
Ledarens reflektioner
Citat av Vēluppillai Pirapākaraṅ

Översättning Peter Schalk

Sammanfattning

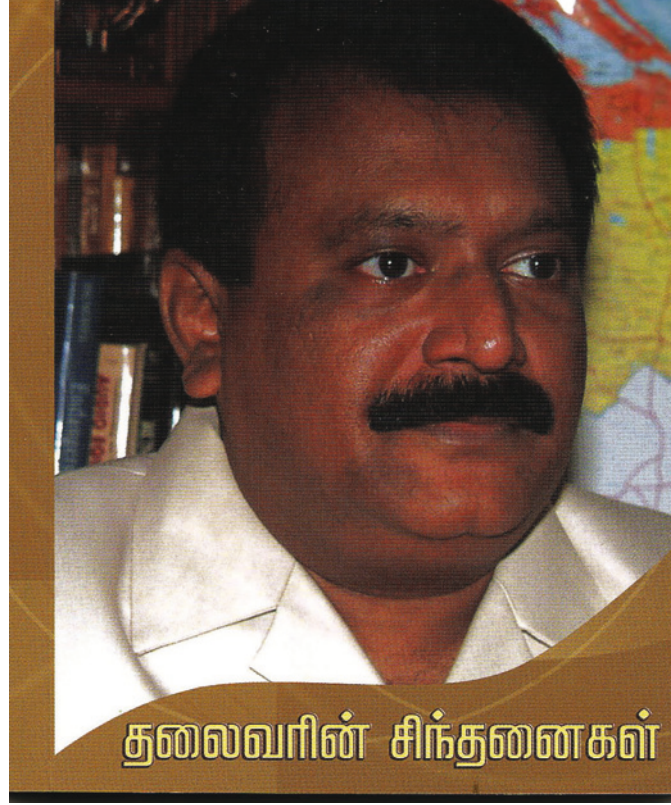
Boken *Ledarens reflektioner* är en viktig källa för utforskningen av en tamilsk nationalism/patriotism i förbindelse med ett försök bland Īlattamiḷer, dvs. bland tamiltalande på ön Īlam (=Sri Lanka) att grunda en stat med våld som sista tillflykt i motståndet mot den lankesiska regeringens angrepp. Denna håller fast vid en centraliserad enhetsstat likaså med våld, vilken är oförenlig med dessa Īlattamiḷer förväntningar på först medbestämmande och sedan självbestämmande. Då alla förhandlingar sedan 1970 talet har strandat har båda sidor beslutat att låta avlösa kortlivade vapenstillestånd med långlivade krigiska konfrontationer till nivån av ett totalt krig. Det gäller att genomdriva absoluta värderingar. Denna patriotism bland Īlattamiḷer under ledning av Vēluppillai Pirapākaraṅ (1954-), ledare av befrielsetigrarna på ön, innehåller en komplex föreställning om fridöden som centralt ideologiskt ideologem. Han har formulerat detta i skriften *Ledarens reflektioner* som utgivits av hans organisation 1995 och ännu en gång 2005 på tamil. Vägen till målet, en självständig nationalstat känd som TamilĪlam, går enligt honom under nuvarande betingelser i yttersta nödfall genom fridöden av så kallade storhjältar, särskilt av medlemmar från elitgruppen känd som Svarta Tigrar. De använder sitt liv som vapen. Denna fridöd betecknas i denna källa (36:5) som "självförintelse" som i sin tur betecknas som "gudomlig askes". På grund av detta har konstruerats *Självförintelse som gudomlig askes* som titel till presentationen av källan. Den

läggs fram denna här i original i tamil och i översättningar till tyska, engelska, svenska och sinhala för forskningsändamål.

För en värdering av källan, för förklaringar av nyckelord och för en idéhistorisk bakgrund till källan hänvisas till "Einführung in das Buch *Überlegungen des Leiters*" i denna volym.

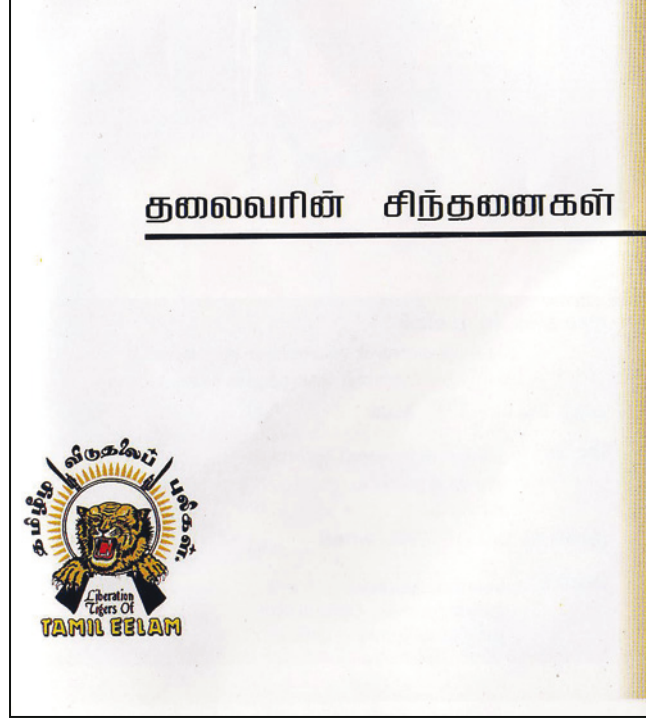
Peter Schalk

[Omslag fram]

Ledarens reflektioner

[Titelblad]

Ledarens reflektioner

Ledarens reflektioner

(Handbok, som har samlat knopparna bland den nationella och ärade ledarens reflektioner).

Första utgåva – april 1995.

Utgivare - Publicerad av Tamililams Befrielsestrigar i Tamililam.

Andra utgåva – januari 2005.

Utgivare – Publicerad av Befrielsestrigrarnas i Tamililam världsvida kontaktcentrum.

[Sida 4-7]

På tröskeln till portalen

Pirapākaraṇ!

Ledaren som historien har givit till tamilerna.

Pirapākaraṇ!

Ledaren som gav tamilerna en ny historia.

(Han är) Farfardern (=grundaren) av en gyllene tidsålder, när tamilen, som föll ned vid fötterna (av andra), som böjde sitt huvud (inför andra) och som blev slav och föll ned, reste sig med ett vrål, förenad med en armé, anföll och segrade.

(Han är) skaparen av en heroisk tidsålder när tamilen vann mot alla dem som besegrade tamilen (tidigare) och reste sig. Tamilen fick alla som tidigare fått tamilen att gråta (tyst) att gråta högljutt för sig själva.

På Tamililams jord (är han) en stor ledare som har sått fröet till en revolutionär kamp, som har stått i krigets centrum, som har varit dess vändpunkt och som har förmått det att skrida majestätiskt till segerns topp.

Pirapākaraṇ är en stor man som för inte för så länge sedan uppfattades som guerillaledare för en liten väpnad grupp. Idag är han accepterad av världen som nationell ledare för en folkgemenskap berömd för många gamla traditioner förbundna med antiken och klassicismen.

Pirapākaraṇ är en stor ledare som tog till vapen som en revolutionär krigare av kärlek till sin folkgemenskap under en tid när tamilen var slagen, när han led, när han irrade omkring och flydde och när han låg gråtande, som inför våra ögon åstadkom ett historiskt underverk. Tamilen samlade en oövervinnelig armé, svängde och anföll fienden som en storm omöjlig att stilla och han stod upprätt som en obeveklig klippa.

Den store hjälten som stod ensam, knackade på och väckte tamilernas nationella själ, fick även tamilerna att förundras.

(Han är) en befälhavare som utförde ett stordåd, vilket inte går att jämföra med något annat i världen. Tusen och åter tusen ungdomar formades till en ousinlig, modig och stark armé i landet med en kompromisslös disciplin, med omutlig ärlighet,

med en moral, som inte sviker det tamilska levnadssättet, med oförtröttlig kampförmåga, utan att minska på hjältemodet, (han förvandlade dem) med en aldrig försvagad patriotism, som griper tag i livet – som alla älskar i övermått – (men) liksom i förbigående kastar bort det och (gör detta) med en osläckbar törst efter självständighet.

Pirapākaraṇ betyder 'själ' hos tamilerna, 'liv' hos tamilerna och 'ära' hos tamilerna.

Han är en underbar människa. Han är en sällsynt människa. Han är en mirakulös varelse fylld av många överraskande karaktärsdrag, kvaliteter och utmärkande drag.

Han är en ovanlig ledare som förtrollar hela landet med sin vackra personlighet som känntecknas av överväldigande förmågor.

Hans namn har skrivits in i listan över stora män i världshistorien, vilka bragte berömmelse till sina länder och folkgemenskaper med sina namn. Pirapākaraṇs namn är en stor ära för Tamīḷam och den tamilska nationen. (Tamilerna står) med höjt huvud, vilket aldrig hänt förut.

Han började som tamilernas tjänare och utvecklades till frivillig arbetare för tamilerna, till befälhavare för tamilerna, till ledare för tamilerna, till tamilernas styrka, till tamilernas sköld, till tamilernas juvelbesatta krona, till en upphöjd föregångsman för världens folkgemenskaper som ligger ihopsjunkna genom förtryck och missmod. Pirapākaraṇ har blivit ett namn som framkallar gåshud längs världens ryggrad.

Denna handbok (innehåller) reflektioner av den store ledaren.

(Detta är) en liten samling av utvalda citat, en samling av knoppar bland hans reflektioner i många olika omständigheter och vid många olika tillfällen.

sida 8

[1] Naturen är min vän. Livet är min filosofilärare. Historien är min vägvisare.

[2] Rädsla är svaghetens spegelbild, (rädsla är) kamrat till blyghet, fiende till beslutsamhet. Rädsla för döden är orsaken till all mänsklig rädsla. Den som besegrar denna rädsla för döden, besegrar sig själv. Denne når också befrielse från sin tankes fängelse.

[3] Vare sig vi vill det eller ej, har kampen sannerligen blivit vårt liv och vårt liv sannerligen blivit vår kamp.

sida 9

[1] Inte människans existens, utan människans handlande sätter historiens hjul av kamp i rörelse.

[2] Jag värderar talandet lågt. Först när vi rest oss genom handling borde vi tala.

[3] Jag vet att ett liv har ett högt värde, men våra rättigheter, vårt obereonde och vår ära har ett högre värde än livet.

[4] Vi är inte politiker. Vi är revolutionärer.

[5] Vi har sått ett sädeskorn för målet. Därför vattnar vi det med blodet från våra Storhjältar och vårdar det. När detta sädeskorn vuxit till ett träd kommer våra Storhjältars dröm att förverkligas.

[6] Fred önskar jag från djupet av min själ. Mitt andliga mål är att mitt folk skall få ro, fred och heder i sina liv.

[7] Befrielse-tigrarna är inte åtskilda från folket. Befrielse-tigrarna är en folkrörelse. Tigrarna är sannerligen folket. Folket är sannerligen Tigrarna.

sida 10

[1] Vårt folk förtjänar pris, förtjänar ära. Vårt folks engagemang i vår nationella kamp är utöver det vanliga. Jag vill säga att deras engagemang inte går att mäta. Våra otaliga hjälpare och sympatisatörer, som gömmer sig liksom en omogen frukt

bakom bladverket och som bär befrielseskampen(s börda) på sina axlar, skall anses vara Storartade Människor försedda med beslutsamhetens gåva.

[2] Politik är inte att härska över folket eller att utöva makt. Politik är att utföra tjänster för folket och bidra till folkets välfärd.

[3] Tamilen som förut levde som slav, böjde sitt huvud när han fått slag efter slag och levde i skam, han kan nu lyfta sitt huvud med heder, tack vare storheten i vår befrielseörelsens uppträdande.

[4] I all befrielsekamp i världen är det det vanliga folket som badar i förtryckets eld.

[5] Även om den tamilska folkgemenskapen är utspridd över hela världen, vaknade sannerligen dess nationella själ i Tamililam. Den nationella identiteten är född i Tamililam. Bara i Tamililam har den historiska miljön visat sig (som förutsättning för) för bildandet av en självständig stat.

sida 11

[1] Vi har vikt oss åt vårt mål. Det symboliseras av blåsyra. Så länge som blåsyran hänger kring halsen kommer vi inte att frukta någon makt i världen.

[2] Kampen för målet, kvinnans frigörelse, är eldens barn som föddes i befrielseörelsens sköte.

[3] Ett krigs seger avgörs inte genom arméns storlek eller vapnens art. Faktorer som orubblig beslutsamhet, hjältemod och begär efter befrielsen avgör segern.

[4] Mitt hjärta brister (när jag tänker på) när kamraterna, som jag älskade med mitt liv, befälhavarna som stred vid min sida och krigarna som jag har fostrat och skött om. Alla föll på slagfältet. Men jag gav inte vika för sorgen. Förlusterna ökade min beslutsamhet för mitt mål.

[5] I varje styrka finns en svaghet. Vår seger är beroende av djärva strider som har utformats efter det att vi sökt och funnit denna (svaghet). Bara på det sättet kunde en pojke segra över den demoniske och starke Goliat.

sida 12

[1] Kampens former må ändras, men vår kamps mål kommer inte att ändras.

[2] I både den väpnade och oöväpnade kampen har vårt befrielsekrig slagit världsrekord. Det har nått toppen av en mänsklig gåva.

[3] Dagen då den indiska armén satte sin fot på vårt moderland betraktar jag som vårt krigs mörkaste dag. Den indiska arméns ingrepp i vårt krig kan beskrivas som det mörka kapitlet i vår krigshistoria.

[4] Vårt befrielsekrigs börda vill vi inte överlämna till nästa generation. Den skall glädjas åt frukterna av vårt hårda arbete. Det kan hända att vårt mål inte nås i vår livstid. I så fall har vi en klar vision om hur vi skall överlämna kriget till nästa generation.

[5] Om vi inte når självständighet måste vi leva som slavar, förlora självförtroendet och leva med böjt huvud, leva under ständig ångest och spänning och gradvis dö ut. Därför finns det ingen annan väg för oss än att kämpa för självständighet.

sida 13

[1] En befrielseshjältes död är ingen händelse som är en normal död. Denna död är en historisk händelse. Den är en underbar händelse som väcker ett ädelt mål till liv. I verkligheten dör en befrielseshjälte inte. Hans måls eld som verkar som hans liv blir aldrig utblåst. Denna målets eld griper tag i de andra som en historisk kraft. Den väcker folkgemenskapens nationella själ.

[2] Genom att driva på resningen mot självständighet vrider sig mänsklighetens hjul.

[3] Enbart makt bestämmer den nuvarande världsordningen.

[4] Vilka reformer som än genomförs i den fysiska världen, utan djupgående förändringar i mäns mentalitet – i deras uppfattning om kvinnlighet – torde kvinnors jämlikhet inte kunna bli möjlig.

[5] De Svarta Tigrarna är vår folkgemenskaps beskyddande rustning. De är undanröjarna av hinder på vår krigsstig. De är

brinnande människor som utplånar fiendens stridsmakt genom sin inre viljekraft.

[6] En folkgemenskap som reser sig för självständighet måste stå på egna fötter i det ekonomiska livet. Det är en truism att bara en sådan folkgemenskap kan njuta av självständigheten.

sida 14

[1] I historien finns ingen befrielseörelse som kämpat ensam och nått befrielse. Endast när ett folks samlade kraft reser sig i uppror och står bakom en befrielseörelse kan den nå sin fullbordan och mognad som en massornas kamp, som en nationell kamp. Bara på det sättet är en befrielsekamp möjlig.

[2] Den mänskliga karaktären är höjd över (värderingar i form av) könsskillnader. Mänskligheten existerar bortom (värderingar i form av) manlighet och kvinnlighet. Detta är gemensamt för människor.

[3] Förrädare är farligare än fiender.

[4] Så länge det i denna värld finns orättvisa och slaveri och människor som lever med förlusten av självständighet kommer det att finnas befrielsekrig. Detta är en historiens oundvikliga lag.

[5] Endast genom att spilla blod, genom att svettas ymnigt, genom att fälla tårar och genom att utstå outhärdligt lidande belönas man sannerligen med självständighet.

[6] Ett folk som står enat och endräktigt bakom sitt mål skapar historia.

[7] Gerillakriget är en form för massornas kamp.

sida 15

[1] Förluster och förstörelse är vanliga inslag i en befrielsekamp. Vi har mött många förluster och mycket förstörelse och möter dem fortsättningsvis. Men om dessa förluster och denna förstörelse gödslar vår viljekraft kan ingen makt på denna jord förtrycka oss.

[2] Vi betecknar som tamilernas moderland området som omfattar den norra och östra provinsen som gränsar till varandra

och har utsatta gränser. Detta område är den historiska boplatsten för det tamiltalande folket. Detta (område) kan inte delas och styckas upp.

[3] Konst och litteratur skall främja människors eftertanke. Ett revolutionärt perspektiv skall lyftas fram och ett föränderligt socialt uppvaknande skall formuleras i den mänskliga tanken som dränkts i tradition, myt och många sorters felaktigheter.

[4] När jag beslöt att möta den Indiska Armén brydde jag mig inte om våra utsikter till seger eller nederlag. Jag tänkte bara på huruvida vi har beslutsamheten och tapperheten att ta upp kampen. En folkgemenskap ger aldrig upp sitt mål och sina rättigheter av rädsla för ett möjligt nederlag.

sida 16

[1] Den indo-lankesiska överenskommelsen mellan Indien och Sri Lanka är en militär överenskommelse. Målet för denna militära överenskommelse är att utplåna den tamilska befrielse-rörelsen och dess beväpnade ledning i frontlinjen, Befrielse-tigrarna.

[2] Tilīpaṅs försakelse (av livet) har upplöst den indiska arméns illusion om Indien (som hjälpare) och väckt den nationella känslan för Tamiḷiḷam. Annai Pūpatis icke-våldskamp blev det massiva uttrycket för denna nationella resning.

[3] Jag är en befrielseskrigare som kämpar för mitt folk.

[4] Annai Pūpati dog inte som individuell mänsklig varelse. Hennes försakelse (av livet) nådde sin höjdpunkt som symbol för en resning bland mödrarna i Tamiḷiḷam.

[5] Tigerrörelsen har aldrig givit vika för den sinhala arméns övervalde och tryck. Vi avviker aldrig från vår tillkännagivna ståndpunkt.

[6] Vi har inte lurat eller förrått någon. Men om någon lurar eller förråder oss tvekar vi inte att slå tillbaka.

sida 17

[1] Före ord måste alltid handlingar komma. Endast genom handlingar har vi fått vårt inflytande. Endast handlingar ger våra aktiviteter politisk form.

[2] En ny ung generation borde formera sig till framtida skulptörer av vår nation. En ny revolutionär generation borde framträda, de begåvade, intellektuella, patrioter, experter i krigskonst och sådana som utmärker sig genom att vara ärliga och värdiga. Denna generation borde stiga fram som konstruktörer, förvaltare och styrande av vårt land.

[3] Vi borde forma vår nation till ett militärt starkt revolutionärt samhälle.

[4] Vår kamps styrka föds ur våra krigares starka vilja.

[5] Konstnärer och författare borde skapa nya och revolutionära skapelser anpassade för en modern tidsålders och den historiska utvecklingens behov. Dessa skapelser borde tjäna vår heliga befrielsekamp. De borde så frön till en social revolution.

sida 18

[1] Befrielsekampen är en blodsutgjutande revolutionär politisk metod.

[2] Känslan för befrielse fungerar som substans och livsande hos mänskligheten. Den utgör också den mäktiga kraft som sätter mänsklighetens historia i rörelse.

[3] Bara genom död, förstörelse och sorg som pris kan vi se självständighetens paradiset som lön.

[4] Ett liv som förbinder krig med utbildning är vårt historiska behov.

[5] Befrielsen innebär en nationell plikt. Alla skall delta i den. Sorgen som uppstår ur en krissituation skall delas av hela folkgemenskapen. Vi förråder vår nation om vi tillåter att enbart det fattiga folket på botten av vårt samhälle skall bära den nationella bördan.

[6] Jag är stolt över mitt folk, jag är stolt över min nation, jag är stolt över min rörelse.

[7] Endast befrielsekampen sätter mänsklighetens historia i rörelse.

sida 19

[1] Vi har uppnått en stor revolution i kvinnosamhället i Tamililam, en revolution som aldrig förut har ägt rum i tamilernas historia i Tamililam.

[2] Konstnärer och lärda kan inte fjärma sig från en historisk rörelse som berör alla dimensioner av vårt nationella liv.

[3] Kvinnans befrielse förutsätter att en befrielse från regeringens förtryck och från samhällets förtryck och från ekonomisk exploatering uppnås.

[4] Självständigheten går inte att pruta på som en handelsvara; den är en helig rättighet som förvärvas genom blodspillan.

[5] Vemhelst som befriar sig från sina psykologiska önsknings och sin fruktan kan sannerligen uppnå betydelse som befrielsehjärte.

[6] Att arbeta politiskt innebär att delta i folkets smärta och sorg, att dela dess bördor och handla med planering för att lösa dess problem.

[7] Fullkomlig politisk klarhet och en förhöjd känsla är nödvändiga för en krigare.

sida 20

[1] Genom den mänskliga själens intensiva önskan uppstår en trängtan efter självständighet hos människan.

[2] Vi behöver ett land – vårt folk behöver befrielsen – vår folkgemenskap bör leva befriad – med en ursinnig längtan mot detta mål faller våra Storhjärtar på slagfältet. Därför är varje dödsfall av våra Storhjärtar en högljudd kungörelse av vårt lands befrielse och visar sig vara en hjältemodig proklamation av vår självständighet.

[3] Konstnärers och vetenskapsmäns fjärmande från befrielsekampen slutar som ett fjärmande från folket och sanningen i livet.

[4] Konstnärliga och litterära verk skall presentera vår livskamp. Skapande konstnärer borde beskriva skräckan inför det djupgående förtrycket i alla dimensioner hos kraften hos folkgemenskapen i vårt samhälle.

[5] Om man är besluten att dö för sanningen kan även en vanlig människa skriva historia.

[6] Storhjältar lever länge och dör inte med tiden. De är självständighetens skulptörer. De är de hjältemodiga Tappra/Vredgade, som gått hädan och som har sått sig själva för upproret som skall leda till en ädel befrielse av vårt land.

sida 21

[1] Bara om vi deltar i vårt folks lidande kommer folket att förena sig med oss.

[2] När språket, konsten och kulturen blomstrar, når framgång och förädlas, uppnår folkgemenskapen en fasthet, når styrka, det mänskliga livet och samhällsrelationer får ett värde, (då) når den nationella civilisationen sin höjdpunkt.

[3] Med beaktande av den geografiska situationen är försvaret av Tamililam knutet till havet. Därför bör vi stärka vår utvidgning mot havet och beröva fienden hans makt över havet. Bara när vi nått makten över vårt hav kan vi upprätthålla försvaret av det befriade området och fördriva de fientliga soldaterna från Tamililam.

[4] Liksom befrielsekampen är en rustning för vår utbildning, så skall utbildningen vara en fästning för vår kamp.

[5] Vaksamhet är första steget till befrielse.

[6] Inte vid någon tidpunkt eller någonstans i världshistorien, utom i vårt moderland, har underbara försaker (av livet) och häpnadsväckande vinningar (av livet) skett. [Se 35: 3]

sida 22

[1] Kampen mot den manliga chauvinismens förtryck är ingen kamp mot män; det är en åsiktskamp mot den manliga chauvinismens okunskap.

[2] Min önskan är att ett revolutionärt samhälle uppstår i Tamililam där kvinnor har samma rättigheter, är befriade från allt slags förtryck och lever likaberättigade med män och i värdighet.

[3] Det är lätt att känna igen vår fiende och hans avsikter, men förrädare med masker går omkring och fungerar som fiendens marionetter. De tvekar inte ens att av egoistiska skäl förråda sin egen folkgemenskap. Vårt folk bör akta sig speciellt för dessa farliga och reaktionära krafter.

[4] Världen vrider sig inte runt den mänskliga rättvisans hjul. Varje land befrämjar sin nationella egoism. Inte moraliska principer som mänskliga rättigheter och medborgerliga rättigheter bestämmer världens normer idag, utan ekonomiska och kommersiella värderingar.

sida 23

[1] Om män och kvinnor respekterar varandras självständighet, jämlikhet och ära, delar familjelivets ansvar, engagerar sig i samhällets utveckling och lever för varandra, då kommer åsiktskillnader betingade av könsskillnader att försvinna.

[2] Vår hjältelika historia för självständighet har skrivits med våra Storhjältars blod, med (mycket) svett och tårar.

[3] Ett folk som förenat sig kring målet och rest sig till uppror kan inte bli förtryckt av någon kraft.

[4] En befrielsekrigare bör överskrida sitt jags gränser och viga sig själv helt åt kampen.

[5] Rättsväsendet är viktigt i samhällets förvaltning. De som har egenskaperna ärlighet, karaktär, ära och disciplin skall förvalta rättsväsendet.

[6] Jag kan med visshet säga att det grundläggande skälet till varför vår kamp marscherar triumferande på segerns väg efter så många utmaningar är vår beslutsamhet inför målet.

sida 24

[1] Vårt mål är att utveckla ett nytt samhälle i Tamililam där jämlikheten, rättvisan och humaniteten blomstrar. Vi kan inte tillåta att oärliga och odisciplinerade personer går in i den administrativa sfären och förstör det samhälle som organiserats med det nya målet.

[2] Vad gäller moralen står vi på en fast grund. Vårt mål i kampen är rättfärdighet. Den är i överensstämmelse med en internationell etik för humanitet. Vår kamps mål är rättvist. Vårt folk har rätt till självbestämmande. Det har behörigheten att självt organisera en stat. Enligt internationell lag kan denna rätt inte avvisas av någon. [Se även 63: 4]

[3] Befrielsekriget som blåser som en historiens virvel drar upp konservatismen stora träd, som funnits i årtal i vårt land, och får dem att falla med rötterna. Övertrons spöke som vistas i vårt sinnes grottor fördrivs. I opinionen i vårt samhälle blomstrar ett nytt synsätt, en ny vaksamhet uppstår. I de samhälliga relationerna äger en revolutionär förändring rum.

sida 25

[1] Det tamilska folkets kamp är en kamp för att vinna rätten till självbestämmande, det är en kamp för att bestämma dess eget politiska öde och för dess politiska självständighet.

[2] Våra krigares hjältemod och beslutsamhet och än mer vårt folks stöd gav oss modet att möta en stormakt.

[3] Så länge vi har tillit till vår princip, beslutsamheten, som är grundad på denna tillits fundament och den glödande strävan inom oss mot friheten som kommer av denna beslutsamhet, är det säkert att vår väg till målet kommer att bli framgångsrik.

[4] Våra krigares individuella ärlighet och karaktär – deras förebildliga disciplinerade liv – dessa är skälen till varför folket hyser respekt för oss.

[5] Hungern efter ris kan inte röra (vårt) folks beslutsamma hunger efter självständighet.

[6] Om man är rädd för förluster i krig skall man inte ge sig in på (krigföring). Förluster skall värderas som stöd till framåt-skridande.

sida 26

[1] Vi är inga rasister och inte heller våldsbenägna krigshetsare; vi betraktar inte sinhalafolket som fiender eller motståndare. Vi är inga fiender till demokratiska principer. Vi kämpar bara för vårt folks grundläggande demokratiska politiska rättigheter.

[2] Endast när den nationella känslan har ett starkt grepp på folket uppnår en nation sin sanna individuella suveränitet. Endast ett folk som folkgemenskap som har nationell suveränitet blir kvalificerat att etablera en regering.

[3] Vårt politiska mål är att bygga upp ett ädelt samhälle där social rättvisa och demokratiska friheter blomstrar.

[4] Var och en av det iattamilska folket borde förvandlas till en hjältemodig befrielsekrieger och en heroisk tiger. Den förnedrade tamilska folkgemenskapen borde förvandlas till en heroisk tigerfolkgemenskap.

[5] Våra krigare har givit upp sin släkt, sin utbildning och sina ungdomsnöjen. Med självständigheten som mål kastade de sig ut på slagfältet för målets skull medan de ansåg sina egna liv vara av ringa värde. Det var inget annat än den sinhala stats-terrorismen som drev dessa till den väpnade kampen.

sida 27

[1] Som nationell folkarmé driver vi vårt krig framåt för det tamilska folkets befrielse.

[2] En undagömd heroisk tradition i den tamilska folkgemenskapens långa historia har återupplivats igen.

[3] Vi tog till vapen för att upprätta vårt folks självständighet och ära. Jag vill göra helt klart att vår kamp kommer att fortsätta till dess att självständighet och ära är upprättade.

[4] Om (vår) fiende en dag knackar på fredens dörr är vi redo att sträcka ut handen till vänskap.

[5] Beslutsamhet är det mäktiga vapnet för ett folk som frågar efter självständighet.

[6] Vårt folk pålades förtryck. Inte förrän befrielsen från detta och vårt folks säkerhet och oberoende är säkerställda skall vi sluta kriga med resta vapen.

sida 28

[1] Våra kvinnliga krigare har genom sina heroiska framgångar visat att de inte på något sätt var underlägsna män vad beträffar hjältemod, försakelse (av livet) och känsla för befrielse.

[2] Sår som tillfogats vår nationella själ av sinhalaterrorismen kommer aldrig att läkas.

[3] Inget nationellt samhälle i denna värld har uppnått självständighet utan blodspillan, svett, omätliga försakelser (av livet) och möte med katastrofer.

[4] Ensamma opponerade vi oss mot den indiska interventionen. Ensamma stod vi emot en mycket stor armé i världen. Ensamma kämpade vi så att vår nationella självständighets eld inte skall slockna. Till slut stod vi segrande. Skälet till vår seger var vår oförtröttliga beslutsamhet i sinnet, vårt hjältemod som inte fruktade döden och vår tillit till sanning och rättvisa.

[5] Vi, det tamilska folket har en nationell struktur. Historiskt har vi levt som en nation. Vi lever som en nation och skall leva som en nation.

sida 29

[1] Språket, konsten, vetenskaperna och kulturen är som pelare i den nationella folkgemenskapens byggnad. De glittrar som nationens själ. De är grunden till en nationell civilisation.

[2] En ekomoni som är självförsörjande är väsentlig för vårt nationella liv. Den utgör fundamentet för en självständig stat.

[3] Rättvisa och sanning är på vår sida; dessa utgör vår styrka. Orättvisa och osanning är på fiendens sida; de utgör hans svaghet. I slutet skall vi vara segrare emedan den aldrig förstörbara rättvisan är på vår sida.

[4] När vi insåg att icke-våld inte kan besegra våldet övergick vi till den våldsanvändande kampen.

[5] Det främmande koloniala ingreppet har skadat vår inhemska ekonomiska struktur.

sida 30

[1] Arbetarklassen kan enbart bidra till den nationella kampen på ett förnuftigt sätt genom att samarbeta med en befrielseörelse. Denna väg kommer att leda till gryning och befrielse för det arbetande folket.

[2] Arbetarklassen i Tamililam konfronteras å ena sidan med arbetsgivarens utnyttjande, å andra sidan med det rasistiska förtrycket.

[3] Kvinnor som hållits fångna i det mentala mörkret skall vakna upp. Uppvaknandet är första steget till deras befrielse.

[4] I ett befrielsekrig skall folket inte bara stå som åskådare, utan skall förvandla sig till direkta deltagare.

[5] Vi kommer inte att uppnå självständighet om vi står inaktiva och tänker att ungdomen finns där och kommer att slåss och uppnå Tamililam. Vårt krig för nationell självständighet kan inte lyckas om vanliga människor inte deltar direkt.

[6] Vi bör vara beredda för krig. Det är bättre att leva kämpande än att dö förslavad. Med denna känsla för målet måste vi vara beredda att ta till vapen.

sida 31

[1] Det är säkert att Tamililam kommer att uppstå en dag. Det är säkert att också vårt folk skall uppnå friheten. Det är säkert att vårt land kommer att blomstra som ett jämlikt samhälle. Med detta hopp och denna beslutsamhet i anden skall vi utan att tveka marschera heroiskt på vår väg mot befrielsen.

[2] Sanningen är att segern till vårt krig inte ligger i världens händer. Vår seger ligger i våra händer, är beroende av vår styrka och vår beslutsamhet. Att enbart ha rätt och rättvisan på vår

sida är inte nog. Vi behöver styrka. Vi måste vara bäst i kampen. Vi måste vara beslutsamma utan att tveka. [Se även 64: 1]

[3] Vårt samhälle skall uppstå som självförsörjande, ekonomiskt beroende av sig självt, det är min önskan. Jag önskar mig ett demokratiskt styrelseskick, där folket har rätt till självbestämmande. I detta nya samhälle skall råda ekonomisk jämlikhet hos det arbetande folket.

[4] Även när många hinder dök upp, även när mycket lidande drabbade, så länge som vi har tillit till vår princip, till beslutsheten grundad på tilliten, och så länge vi har en glödande trängtan till befrielse grundad på denna tillit, är det säkert att vår resa till målet kommer att vara framgångsrik.

sida 33

[1] Kvinnor som har hållits nere under långa tider i mörker i den mentala världen med tron på ödet, karmans verkan och med det som föreskrivits var och en av Manus Lag och av antiken, måste vakna.

[2] Bara genom att ansluta sig till vår befrielseörelse är kvinnor förmögna att vinna befrielse på sin väg till målet.

[3] Vi skall fortsätta att slåss med beslutsamhet. Vi skall fortsätta till dess att vi har tagit tillbaka vårt moderland från fienden och har upprättat ett självständigt Tamililam.

[4] Det är inte möjligt att sätta en tidsgräns för en befrielsekamp. Till dess att vi nått vårt yttersta mål kommer kampen att pågå.

[5] En befrielsekamp möter många stormar, avvärjer många fientliga kriser, ställs inför många osäkra situationer.

[6] Fienden är utan nåd, är krigsinriktad; hans mål är vårt moderlands förintelse och vår folkgemenskaps utslagning. Vi kan inte vänta oss att dörrarna till hans hjärta skall öppnas och vi skall få vår rättvisa.

sida 34

[1] Befrielsekampen är en folkets kamp. Bara om alla utströdda personer bjuder motstånd som en enad nation och deltar i kampen, kommer segern att vara viss för oss.

[2] Då vi är förankrade i vår egen styrka kan vi stå med rest huvud utan att böja oss för andras påtryckning.

[3] Förtryckare är mera intresserade av att bryta ned civilbefolkningens mentala beslutsamhet än att utplåna krigarna.

[4] Om kvinnorna, som utgör en majoritet av vår befolkning, fortsätter att leva under förtryck är det svårt att låta vår befrielsekamp framstå som en nationell kamp.

[5] Den indiska arméns ingripande och den följande massförstörelsen har varit lärorik för folket i Tamililam. Vi har lärt att vi inte kan lita på främmande makter, utan själva måste kämpa för våra rättigheter och vinna dem.

sida 35

[1] Sedan många år tillbaka har vårt folk drabbats av tragedier, av katastrofer som död och förstörelse, och det har gråtit tårar av blod under sorgens tyngd. Allt detta tycks inte ha berört den buddhistiska nationens medlidande. [Se 56: 5]

[2] Jag har skapat de Svarta Tigrarna som ett starkt vapen för vårt svaga folk.

[3] Inte vid någon tidpunkt eller någonstans i världshistorien, utom i vårt moderland, har underbara försakelser (av livet) och häpnadsväckande vinningar (av livet) skett. [Se även 21:6]

[4] Storhjältarna som i egenskap av försakare (av livet) har vigt sina egna liv åt självständigheten, äran och det tamilska folkets säkerhet skall hedras under tidernas lopp i våra hjärtans tempel.

[5] För att möta alla stormiga, stora faror som ett berg behövde jag en järnvilja. Under dessa historiska perioder fulla av kriser stod Storhjältarna vid min sida som stöd liksom stora berg med en beslutsamhet som jag aldrig kan glömma. Dessa målorienterade tigrars orubbliga beslutsamhet står som pelare i vår självständighetsrörelse.

sida 36

[1] Våra krigare skall tävla om att omfamna döden om deras försakelse (av livet) kan föra befrielsen till detta land och om döden kan föra denna befrielseskamp vidare.

[2] Det är säkert att vår befrielses mål skall bli segerrikt om hela det tamilska folket deltar i kampen med en nationell känsla för att det utgör en folkgemenskap.

[3] Om vi är hängivna det sanna målet, beslutsamma och förenade som en folkmassa kan ingen som helst makt skaka eller förstöra oss.

[4] Våra Storhjältars död har varit vår historias drivkraft, vår kamps livsandning och vägvisande kraft som inspiration för våra krigares beslutsamhet.

[5] Att visa modet att utplåna sig själv för att andra skall leva lyckligt är gudomlig asketism. Dessa gudafödda varelser är sannerligen de Svarta Tigrarna.

[6] Hjaltemodet som inte ens fruktar döden, donationen (av sig själv) och hängivelsen till målet – våra Storhjältar har inga likar, kan jag med stolthet säga.

sida 37

[1] Fienden har makten från vapen, numerär överlägsenhet och stöd från andra länder. Vi för vårt krig islorerade. Vi har ingen hjälp från något annat land. Men den enda kraften vi har är själens kraft.

[2] I denna värld finns inte ett enda land som nått självständighet utan att spilla blod och försaka (livet).

[3] Storhjältarnas häpnadsväckande målorienterade liv, deras försakelse (av livet), deras upplevelse av smärta, dera längtan, deras drömmar – allt detta kastar sin skugga över helheten genom vilken vår krigshistoria fortskrider.

[4] Tilipan utförde en sådan underbar vigning (av livet) som endast den kunde göra som älskade folket och älskade landet, endast en sådan person kunde utföra en sådan stor och ädel försakelse (av livet).

[5] Storhjältar! Genom er försakelse (av livet) tar vår nationalism form. Genom att minnas er blir vår beslutsamhet stark.

[6] Våra krigares och civilbefolkningens underbara försakelse (av livet) i detta krig har skrivits ned i världshistorien som ett oöverträffat epos om hjältemod.

sida 38

[1] Massmedia kan uppfylla sin rätta funktion genom att förmedla till folket det sanna krigsläget – iakttagbara fakta – och genom att den befrämjar det nationella uppvaknandet och känslan för befrielse samt bygger upp en ideologi hos folket.

[2] Detta är de Svarta Tigrarnas tidsålder, den tid då Tigrarna likt ett åskväder satte på sig krigsrustningen. I denna nya tidsålder kommer kriget att uppvisa nya dimensioner. De Vredgade / Tappra som band döden i kedjor skall skriva en ny historia. De skall tända ljuset till gryningen för vår generation.

[3] Massmedias bidrag att föra befrielsekriget i en progressiv riktning är mycket viktigt.

[4] Tilīpans försakelse (av livet) är en lysande opinionsyttring för Gāndhis etiska norm.

[5] Vi fortsätter att föra denna form av kriget framåt i enlighet med en strategi enligt vilken vi befäster det gradvis som ett gerillakrig steg för steg bland människorna och genom att utvidga det genom folkets medverkan till en masskamp.

[6] Jag kan med stolhet säga att en av vår rörelses underbara landvinningar är uppkomsten, utvecklingen och framträdandet av kvinnoflygeln inom vår armé.

sida 39

[1] En befrielseskämpes oegennyttiga och obundna liv är högtsträvande och har mening. Han beslutar sig för att till och med viga livet för självständighetens upphöjda mål.

[2] Mor Pūpati intager en unik plats bland våra försakare (av livet), som har blivit historiskt episka (hjältar) i vår heliga befrielsekamp.

[3] En befrielsekämpe är inte en vanlig människa som lever ett vanligt mänskligt liv. Han är en idealist. Han lever för ett stort mål. Han lever inte för sig själv utan för andra. Han lever för andras välbefinnande och befrielse. En befrielseskämpes oegennyttiga och obundna liv är upphöjt och har mening. Han beslutar sig för att viga till och med sitt liv för självständighetens upphöjda mål. Därför är befrielseskämpar sällsynta mänskliga varelser, ovanliga varelser.

[4] Ingen kraft kan förstöra beslutsamheten i ett nationellt samhälle som eftersträvar sin befrielse.

sida 40

[1] Storhjältarna som levde för ett heligt mål, som kämpade för detta mål och som försakade (livet) i kampen att nå detta mål är storartade.

[2] Låt oss kämpa med beslutsamhet. Sanningen är vårt vittne. Historien är vår vägvisare.

[3] Fastän många hjältar bland de Svarta Tigrarna sover anonymt i ej namngivna gravvalv idag, kommer deras underbara historiska bedrifter att leva som historiska epos med evinnerligt anseende.

[4] Vi har aldrig försökt att skapa en motsättning mellan valet att viga sig (sitt liv) åt moderlandets befrielse och rätten till utbildning. Båda är nödvändiga för vårt samhälles dynamiska liv.

[5] Svarta Tiger-eran började med kapten Millar. En armé som försakar (livet), tidigare osedd i världen, uppstod i Tamililam.

[6] Befrielsekampen fortsätter även idag endast därför att de fallna har blivit till säd.

sida 41

[1] Död, förstörelse, lidande och sorg är oundvikliga i en befrielsekamp. Vi borde vinna vår befrielse endast genom stor försakelse (av livet) och genom att viga (vårt liv till kampen).

[2] Om det skall uppstå en klassgemenskap mellan tamil och sinhala arbetare, måste den sinhala arbetarklassen erkänna tamilernas rätt till självbestämmande.

[3] Vi skall ändra vårt moderland som formats genom många tusen krigares underbara försakelse (av livet) till ett upphöjt och framåtskridet samhälle.

[4] Den tamilska folkgemenskapen i världen borde organisera sig till en stark internationell kraft och höja sina röster för (tamilernas) rätt för vårt folks gryning.

[5] Låt oss fortsätta att slåss med beslutsamhet. Låt oss fortsätta att slåss till dess att vi återfår vårt moderland från fienden och upprättar ett självständigt Tamililam.

[6] Tamilerna kommer aldrig att känna sig säkra innan ett självständigt land Tamililam upprättats med hjälp av en stark nationell armé som kan beskydda deras liv och egendom.

sida 42

[1] Vi sträcker ut våra händer i vänskap till den sinhala arbetarklassen. Vi anser att sinhala arbetare, som är förtryckta, nedslagna och utnyttjade av den sinhala styrande klassen, är en kraft som är vänligt inställd mot oss.

[2] Den historiska nödvändigheten av idag är att återerövra vårt land från fiendlig aggression. Vi kan inte bortse från denna historiska nödvändighet.

[3] Inte bara vapen är viktiga, (utan) även strategier och skicklighet.

[4] De gjorde en helig vallfart. De fortsatte denna försakens (av livet) resa i den orubbliga förtröstan att ett nytt liv skulle födas till vårt folk som spillt tårar. Närhelst mina tankar stannar vid dessa heliga får jag gåshud.

[5] Det sinhala folket kommer att förstå den revolutionära karaktären i tamilernas självständighetskamp först när det fått en känsla av uppvaknande och befriats från majoritetens rasistiska ideologi.

[6] Vi borde ena oss som ett folk och organisera oss som en nationell kraft för att möta vår fiendes utmaning.

sida 43

[1] Vår revolutionära väpnade kamp tjänar som exempel och förebild för de förtryckta folkgemenskaperna och de kuvade folken i tredje världen.

[2] Tigerrörelsen som en revolutionär befrielseörelse som föresatt sig den nationella befrielsen har infört nya taktiker som är anpassade till behoven under olika omständigheter och tider. Dessutom har den vikt (livet) på ett underbart sätt som tjänar som föregångare och exempel för denna kampmetod. Dessa

särdrag är skälen till att vår befrielsekamp tjänar som exempel och vägvisare för den förtryckta världen.

[3] Gerillakriget som metod är den bästa militära strategin att gradvis försvaga en stark fiende, bryta ner hans vilja och förstöra hans väpnade våld.

[4] Vi gör vår fiende helt medveten om att denna jord aldrig skall fördras av aggressorernas fotavtryck.

[5] Vår kamp har givit hopp och nya förväntningar till många förtryckta och kuvade folkgemenskaper och tjänar som vägvisare.

sida 44

[1] Vår befrielsekamp fortsätter en mycket lång, svår och krisladdad historisk resa. Vi mötte under historiens lopp utmaningar, prövningar och oförutsedda vändpunkter som ingen annan befrielseörelse i världen.

[2] Vår kamps mål är att bygga ett jämlikt samhälle baserat på likaberättigande.

[3] Vi för vårt krig framåt som det nationella folkets armé för det tamilska folkets befrielse.

[4] Kampen för ett självständigt Tamililam har idag uppnått internationell berömmelse som den viktigaste befrielsekampen i Asien.

[5] Vi fann ett slut på den indiska stormaktens intervention vilket var en stor vinst för vår befrielsekamp.

[6] Vi borde vinna vår befrielse genom att slåss och spilla vårt blod. Vi har inget alternativ. Antingen skall vi gå under som slavar eller leva i självständighet. Detta är i sanning vårt politiska öde.

sida 45

[1] Överenskommelsen mellan Indien och Lanka kan inte beskrivas som som en fredspakt; det är en krigspakt.

[2] Ett folks strävan efter befrielse kan inte kvävas med undertryckning. Detta är en världshistorisk sanning.

[3] Vårt folk har (likt guld) renats i smedjan av sinhala rasistiskt förtryck. Det har mött statsterrorismens extrema hetta. De är vana vid att alltid bära lidandets kors. De lever, lägger sig ned och sover i dödens skugga.

[4] Indiens påstående att den Indiska Armén kämpade med en hand bunden på ryggen är löjligt. Om den indiska armén med en hand bunden på ryggen utförde dessa grymheter mot vårt folk, darrar mitt hjärta vid tanken på hur mycket skräck de kunde ha injagat med båda sina händer.

[5] Jag kan inte peka på något som vid något tillfälle har förorsakat frustration i mitt liv. Jag blev mycket sorgsen när några vänner som jag hade trott och litat på som idealister blev själviska opportunisterna.

sida 46

[1] Jag gratulerar den tamilska arbetarklassen som med orubblig beslutsamhet står ut med att bära krigets börda på en axel och den finansiella bördan på den andra.

[2] Jag gratulerar vårt folk som är hängiven vårt mål och som håller fast vid sin längtan efter ett självständigt och hederligt liv bortom död och förstörelse, bortom hunger och hungersnöd och bortom ett själviskt levernes nöjen.

[3] Jag gratulerar vårt folk som liksom en klippa bär fiendens alla underkuvande påtryckningar och som stormar fram likt en stormvind.

[4] Indiens militära intervention, expanderande politik och hotelser förorsakar bekymmer för freden och stabiliteten hos små och svaga länder i Sydasiens.

[5] Vi hoppade in på kriget för självbestämmande och politisk självständighet enbart på grund av den sinhala statens planer att undertrycka oss.

[6] Min önskan är att mitt land skall uppstå som ett samhälle vars ekonomi är självförsörjande och som kan klara sig på egen hand.

sida 47

[1] Humaniora, de sköna konsterna och kulturen och kulturen som blomstrar genom att det gamla avskiljs och det nya inlemmas hedrar vår folkgemenskap. Det kommer att leda till ett revoltionärt uppvaknande i vårt folks mentalitet. [Se 55: 3]

[2] Den kärleken och tillgivenhet som vi känner för vårt språk, för våra konstarter, för vår kultur och för vår jord utvecklas till patriotiska känslor.

[3] Det är inte möjligt att finna en lösning på det tamiltalande folkets problem genom förtryck av folkgemenskapen och militärt kuvande.

[4] Så länge den sinhala nationen är nedsänkt i det politiska träsket av etniskt hat kan vi inte från den sinhala styrande klassens sida vänta en rättvis och förnuftig lösning som kan tillfredställa tamilernas nationella strävanden.

[5] Ett mycket grymt, militärt, diktatoriskt styre har påtvingats oss. Fiendens plan är att förslava den tamilska folkgemenskapens själ med vapenmakt.

[6] Pelarna som bär upp vår nations överbyggnad är utbildning, språk, kultur och land.

sida 48

[1] Jag har aldrig trott på en förändring i den extremistsinhala rasistiska ideologin. Tills denna förändring inträffar kommer tamilerna inte att få rättvisa. [Se 65: 4]

[2] Problemet med beväpning och avväpning kommer att lösa sig självt när realistiska externa faktorer för början och utveckling till väpnad kamp undersöktes och meningsfulla steg till att avlägsna dessa faktorer togs.

[3] Den sinhala nationen och den internationella gemenskapen kan inte bara ignorera vår folkgemenskaps höjda röst som är likt mullret från en vredgad jordbävning.

[4] En nations förmåga att kämpa försvagas när frustration, trötthet, förvirring och hopplöshet sprider sig bland folket.

[5] Jag uppskattar konst och litteratur. Jag respekterar konst-

närer och författare. Min uppfattning är att konst inte skall skapas för konstens skull utan för folkets skull.

[6] Vårt folk skall leva i självständighet, med heder och i säkerhet. Vi måste sannerligen kämpa om detta mål skall förverkligas. Vi måste sannerligen spilla blod.

sida 49

[1] Även en vanlig människa kan skapa historia om hon bestämmer sig för att dö för sanningen.

[2] Vi är beredda att möta varje ny utmaning så länge folkets makt står bakom oss liksom ett berg.

[3] Överste Kitṭu är en person (med) historia. Han är ett avtryck av en period av vår frihetskamps långvariga och ändlösa storm.

[4] Befrielsekampen är ett slagfält där blod spills.

[5] Jag vill med visshet framhålla att den grundläggande orsaken till att vår kamp framgångsrikt möter så många utmaningar och fortsätter vår resas segerrika befrielsegång är beslutsamheten inför målet.

[6] Med beteckningen Svarta Tigrar avser vi med den svarta färgen viljestyrka och beslutsamhet. I en annan dimension kan den hänvisa till mörker. Den kan innebära osynlig, gåtfull och hemlig natur och handling. Alltså, uttrycket Svart Tiger är en djup metafor med många meningar.

sida 50

[1] Vårt moderland borde befrias. Slaveriets kedjor som binder oss borde brytas upp. Vårt folk borde leva i självständighet, med heder och i säkerhet. Om detta mål skall lyckas borde vi sannerligen kämpa, borde vi sannerligen spilla blod.

[2] Enbart konstnärliga och litterära skapelser som i vårt folk inspirerar känslor av uppvaknande, känslor av motstånd och känslor av befrielse kommer att stärka vårt krig för målet. Enbart dessa konstnärliga och litterära skapelser kommer att stärka det nationella motståndet.

[3] Jag prisar också föräldrarna som födde Storhjältar, som var jordens söner. Era barn älskade moderlandets självständighet mycket mer än sitt eget liv. Ni (föräldrar) skall sannerligen vara stolta över att ha frambragt dessa ädla varelser för ett heligt mål. Era barn är inte döda; de har blivit historia.

[4] Enbart när kvinnor vaknar och reser sig till kamp för sin egen befrielse och för den nationella befrielsen av landet kommer denna kamp att nå sin fulländning som en nationell kamp.

sida 51

[1] Det kan inte finnas en tidsgräns eller framförhållning för en befrielsekamp.

[2] Indien torde genom detta krig (Indien – Tigrar) ha lärt sig läxan att hur stark den militära makten än månne vara kan den inte med våld påtvinga något som går emot folkgemenskapens önskan.

[3] Storhjältar är stora idealister. De älskade målet som de hade anslutat sig till mycket mer än till sina liv. De har definierat folkets befrielse som sina avsikters mål och som en uppriktig hängivelse i sina liv. De omkom sannerligen för detta mål.

[4] Det krävs en särskild mognad i omdömet för att studera ett problem och för att uttala ett omdöme. Ett synsätt som höjer sig över själviskhet, gillanden och ogillanden av den andra samt över känslor, band och passioner är nödvändigt.

[5] Våra krigshjältar kämpade med en vilja av järn för målet, med ett hjärta som kunde utstå vad som helst och med ett hjältemod som inte fruktade döden. De omfamnade hjältedöden på slagfältet.

[6] Att skipa rättvisa är den viktigaste grunden för en stark stat samt en god ordning i den sociala organisationen.

sida 52

[1] Enkelhet visar sig vara visdomens högsta kvalitet. Enkelhet uppkommer som en god egenskap, fri från själviskhet och stolthet. Denna enkelhet gör människan vacker.

[3] Endast om vi vore självständiga människor, med rätt att själva bestämma våra öden och är suveräna, kan vi sträva mot ett högre stadium i utvecklingen av alla sociala organisationer inklusive utbildning.

[4] Endast från ungdomen och uppåt kan en människa fostras till fullo. När jag säger till fullo avser jag en fullständig mänsklig utveckling vilket innefattar kunskap, duglighet och moraliska värden. [Se även 58: 3]

sida 53

[1] Att motstå och leda en armé under ett stort, långvarigt och hårt slag är en ansträngande, nödvändig fysisk och mental träning. Likaså att känna till fiendens styrka och svaghet, formulera en passande strategi nödvändig för att besegra honom. Det räcker inte med övningar och taktik. Mod att genomföra dem behövs.

[2] Under vår långa historia står vårt språk, konst och kultur fast förankrade med rötterna djupt i vår jord. De är grunden till vårt nationella liv.

[3] Vår befrielseörelse har skapat en nyskapande och revolutionär kvinna.

[4] Det är min uppfattning att genomförandet av en social revolution skall innehålla en kulturell återfödelse.

[5] Bara när kulturen når en höjdpunkt kan en folkgemenskap bli stor, människolivet bli värdigt och humanismen utvecklas.

[6] Detta är krigets sanna valspråk: gå, besegra och vinn.

sida 54

[1] Vår seger är sannerligen beroende av fiendens omintetgörande. Vi kommer att fortsätta att sätta till våra liv till dess att fiendens soldat som skjuter på oss har fällts. Skynda därför in i fiendens befästningar, döda fiender så fort som möjligt, vinn därigenom seger.

[2] Livets dynamik rör sig som andningen i tiden. Konst och litteratur som kritiskt avbildar denna tid samt mänskligt lidande och framgångar, som nåtts i denna livsform, är upphöjda.

[3] Segern är viss om dessa tre – övning – taktik – mod finns samlade i ett regemente.

[4] Varje minut som krigaren är ute på spionuppdrag är fylld av faror. Då ges ingen livsgaranti. Vi har förlorat så många krigare under dessa uppdrag. Vår förmåga att vinna stora segrar på slagfälten är en frukt av att vi vigt (vårt liv åt kampen).

[5] Vår kultur är vår nations liv, vår folkgemenskaps själ.

sida 55

[1] Anfallsplaner är uppgjorda på grund av information förmedlad av krigare som engagerar sig i mycket svårt, mycket skickligt och mycket farligt spionage som möjliggör framgångsrika anfall. Vi kunde utkämpa ett stort slag och vinna vid Pūnakari bara på grund av våra spionhjältars modiga insatser.

[2] Livet – jorden där en konstnär föddes, hans omgivning, och tiden när han levde – blir hans skapelses föremål. En överlägsen konstnär är den som skapar ett konstverk som har rätt ursprung i livets objektiva verklighet.

[3] Humaniora, de sköna konsterna och kulturen, som blomstrar genom att det gamla avskiljs och det nya inlemmas, hedrar vår folkgemenskap. Det kommer att leda till ett revolutionärt uppvaknande i vårt folks mentalitet. [Se 47: 1]

[4] Vi borde identifiera och göra oss kvitt reaktionära egenskaper, seder och ideologier som har genomträngt vårt sociala liv under kulturens skepnad.

[5] En nation får sin speciella och individuella karaktär när en patriotisk känsla får ett fast grepp om folket.

sida 56

[1] En pånyttfödelse av kulturen och en kulturell revolution är nödvändiga för att kulturen skall sträva högt.

[2] Folkets beslutsamhet, internationellt stöd och dessutom omgivningen banar väg för en befrielsekamp's seger.

[3] Självständighet ger mening åt det mänskliga livet, ger fullödighet.

[4] Det är arbetaren som skapar den materiella världen. Han tillfredställer de grundläggande behoven för ett mänskligt liv.

[5] De tragedier vårt folk generation efter generation fått utstå, de lidanden de mött i form av död och förintelse, de tårar av blod de spillt på grund av sorgens tunga börda – detta tycks inte ha rört den buddhistiska nationens medlidande. [Se 35: 1]

[6] Vi bär vapen för dharmans, för självrespektens och självständighetens skull. Folket förstår vår resa till målet och vår upphöjda försakelse (av livet) för detta mål. Därför omfamnar de oss.

sida 57

[1] Händer som arbetar är händer som gör det möjligt för mänskligt liv att existera.

[2] Endast kvinnor som vaknar och gör uppror kan komma fram som en kämpande kraft.

[3] Endast om social rättvisa funne rätt beaktande kan ett samhälle nå en hög nivå.

[4] Utan självständighet är livet meningslöst.

[5] Det är inte möjligt att i skrift framställa svårigheterna, hindren och lidandet som våra befrielsekrigare mött under det långvariga, svåra och farliga kriget i Tamililam.

[6] Arbetande människors arbetskraft är sannerligen en nations levande kraft.

[7] Den sinhala majoritetsrasismens ideologi har länge försökt att undanröja den fundamentala rätten till utbildning och rasera utbildningsområdet i Tamililam.

sida 58

[1] Om vi vill bygga upp en rationell enhet och en samhällning av vår folkgemenskap på en stark grund måste vi göra oss kvitt hierarkierna bland oss. Sociala konflikter måste undanröjas.

[2] Det är vår tradition som tamiler, vår fina kulturella särart, att prisa kulturens företrädare och att hedra de lärda.

[3] Endast från ungdomen/barndomen uppåt kan en människa växa fullödigt. När jag säger fullödigt avser jag en fullödig mänsklig utveckling som innehåller kunskap, förmåga och moraliska värden. [Se 52: 4]

[4] Stora Hjältedagen är inte vår nationella sorgedag. Det är inte en sorgens dag då vi känner oss bedrövade och spiller tårar. Idag är en dag för nationella resning. Det är en revolutionär dag när vår nation beslutar sig för att efterstäva självständighet.

[5] Storhjärtar faller på slagfältet brinnande av handlingskraft och ideal som 'vill ha ett land', 'vårt folk vill ha befrielse' och 'vår folkgemenskap vill leva i oberoende'. Därför inträffar varje Storhjärtas död som ett trumslag, som tillkännager den hjältemodiga kungörelsen om självständigheten och om vårt lands befrielse.

sida 59

[1] Utbildning är grundläggande för vår folkgemenskaps liv och utveckling. Det utgör grunden för vårt samhälles framsteg. Fienden har under lång tid försökt att bryta ned våra framgångar inom utbildningen. På grund av detta har tamilernas utbildning påverkats i en beklagligt negativ riktning.

[2] Inget land och inget samhälle kan sägas ha uppnått fullständig social befrielse om det inte har brutit upp och kastat bort det kvinnliga slaveriets bojar.

[3] Det är kvinnofrigörelsen som fulländar den sociala befrielsen (och skapar) ett samhälle av människor som möjliggör för kvinnor att leva i självständighet, med heder och i jämlikhet. Detta samhälle kan sannerligen nå en upphöjd nivå av en hög kultur.

[4] Vår nationella ekonomi borde sikta på självförsörjning som bygger på våra nationella tillgångar.

[5] Vår kamp har inte bara den nationella befrielsen som mål. Vi kämpar för att nå målet med målet för social befrielse förutom nationell befrielse.

sida 60

[1] Professor Turairāca är en sällsynt mänsklig varelse. Han var ren och ärlig i sitt hjärta, aldrig självisk och levde med det allmänna goda som sin målsättning. Enkelhet är hans sköna storhet. Bland våra intellektuella, som denna jord frambragt, är han ett underverk. Han älskade denna jord och detta folk djupt. Kärlek till mänskligheten har bundit honom tätt till folket. Då han stod tillsammans med folket bar han också dess lidandes kors.

[2] Vår kamp för rätten till självbestämmande har som mål upprättandet av en självständig stat Tamilīlam. För att upprätta denna självständiga stat är det viktigt att ha en självförsörjande ekonomisk struktur.

[3] Enkelheten är sprungen ur visdomen som dess högsta frukt. Enkelhet saknar själviskhet och stolthet. Denna enkelhet gör en person till en vacker människa, en kultiverad människa.

[4] Storhjältar dör för ett sant mål. Deras död är inte som när en vanlig död inträffar. Det är en andlig kallelse till nationell befrielse, när en Storhjältas död inträffar.

sida 61

[1] Studentföreningen bör förstå de höga visionerna och målen för Tamilīlams nationella befrielse. Lärarföreningen borde utveckla denna förståelse och försöka att sätta ett nationellt uppvaknande i rörelse bland studenter.

[2] Som en nationell befrielseörelse fortsätter vi kampen och vi tänker ut progressiva strategier medan vi tänker på landets goda och livets goda för vårt folk. Bara när folket älskar dessa

åtgärder och är beslutet att sätta dem i verket och deltaga i kampen kan kampen följa vägen mot seger.

[3] Ekonomisk befrielse är bunden till vårt mål för politisk befrielse. Landet som vi kommer att upprätta skall ha en sådan grund att det inte är beroende utan kan stå på egna ben och utvecklas. Vi borde bygga upp grunden för detta.

[4] Kvinnors frigörelse intar en framträdande plats i vår föreställning om den sociala befrielsen.

[5] Vi har ett obestriddigt förtroende för och är klara över att en självständig stat Tamil̄lam är den yttersta och fasta lösningen för det tamilska folkets nationella etniska problem. Inte bara vår fiende, utan hela världen känner vår ståndpunkt.

sida 62

[1] Vårt folk tvingades att bära outhärdliga bördor på grund av den ekonomiska blockaden. Trots denna börda uteblev inte ett nytt uppvaknande bland vårt folk. Följdverkan av dessa blockader, de underskott som därigenom uppstod och behoven som uppstod från detta underskott gjorde alltsammans att vårt folk insåg nödvändigheten och betydelsen av en självförsörjande ekonomi.

[2] Jordbruk och industri utgör grunderna för vår ekonomiska överbyggnad, grunderna för ett självförsörjande ekonomiskt liv.

[3] Nationell befrielse är ett allmänt mål, ett nationellt mål, som anger allas befrielse och uppvaknande. Bara om alla deltar i detta mål kommer tamilernas rörelse för självständighet komma fram som en stark rörelse.

[4] Vi bör stå fast vid vår kamps mål. Eftersom rättvisan är på vår sida, byggd på lag, på mänsklig dharma och baserad på sanning. Bara ett folk som står fast vid sitt sitt mål och kämpar in i det sista kommer att vinna självständighet.

sida 63

[1] Det nödvändiga första steget till social förändring är socialt uppvaknande.

[2] Tamililam är ett fruktbart land, ett land med många tillgångar. Det har tillgång till vatten, tillgång till jord och kreativ tillgång till mänskligt arbete som kan leda till vägen till utveckling. Vi borde identifiera dessa tillgångar som givits till oss som naturens gåva och förmå dem att ge maximal nytta. Vi borde öka produktionen baserad på experters planering för att tillfredställa folkets behov.

[3] Bara sociala reformer som har folkligt stöd och som är för folkets förkovring kommer att vara bestående.

[4] Vad gäller moralen står vi på en fast grund. Vårt mål i kampen är rättfärdighet. Den är i överensstämmelse med en internationell etik för humanitet. Vår kamps mål är rättvist. Vårt folk har rätt till självbestämmande. Det har förmågan att självt organisera en stat. Enligt internationell lag kan denna rätt inte avvisas av någon. [Se även 24: 2]

sida 64

[1] Vår kamps seger ligger inte i världens händer. Vår seger ligger i våra händer, i vår styrka och i vår beslutsamhet. Vi bör ha styrka, vi bör ha förmågan att kämpa och bör ha en orubblig beslutsamhet. [Se 64: 1]

[2] Det finns ingen historia om att någon befrielse rörelse vunnit befrielse när den stått ensam och isolerad från folket. Det låter sig inte göras.

[3] Befrielsen blir möjlig bara om folket marscherar enat bakom en befrielse rörelse, älskar denna rörelses mål och deltar i kampen.

[4] Det är det förtryckta folket som skall kämpa mot förtryck. Det är folket som lider orättvisa som skall komma fram och göra slut på orättvisan.

[5] Förtrycket av kvinnan är ett komplicerat socialt problem, en social grymhet som har djupgående rötter i vårt kulturella liv från forntiden. Vår rörelse är besluten att kasta ut denna sociala orättvisa med rot och gren.

sida 65

[1] Det är kvinnor som skall hissa krigsfanan och kämpa mot kvinnligt slaveri.

[2] Bara om vi genomför grundläggande förändringar i våra sociala relationer kan vi bli kvitt förtryckande former som förhärskar i samhället och fullt ut etablera jämlikhet och social rättvisa.

[3] Från början till idag följer den tamilska kampen dharmastigen. Kampen som påbörjats av tamilerna – vare sig kampen fördes med icke-våld eller med vapen – har vägletts av dharmas lärosatser. Denna moraliska grund är den andliga styrkan i vår kamp.

[4] Jag har aldrig trott på en förändring i den extremistsinhala rasistiska ideologin. Den hårdföra attityd som den inhala folkgruppen intagit i sin rasistiska majoritetsideologi har bara öppnat en väg till ett självständigt land för folket i Tamililam. Vi har ingen annan väg att gå än längs denna väg. [Se även 48: 1]

sida 66

[1] Vi är inte omedvetna om de himalayiska hindren för att nå vårt mål till den självständiga staten Tamililam. Dessutom är det inte så att vi inte vet vilka krafter som kommer att agera hur och mot detta mål. Vi står inte (handfallna), utan väntar oss att den regionala stormakten ställer anspråk på herravälde och att de strategiska mål som världens stormakter har kommer att orsaka interventioner. Närhelst dessa utmaningar kom missade vi aldrig att möta dem med mod. Även när vi blev trängda mot förintelsens kant gav vi aldrig upp vår deklarerade politik. Vi har inte skakats ens av mäktiga krafters våldsamma stormar.

[2] Om vårt folk kan nå rättvisa genom fredliga metoder skall vi välkomna det.

[3] Denna värld som höjer sin röst för mänskliga rättigheter, mänsklig rättvisa och fred borde höja sin röst för vårt folk, som frågar efter rättigheter, som frågar efter rättvisa och som antar ett fredligt förhållningssätt när det kräver en lösning. Detta är världens moraliska plikt idag.

[4] Befrielse är som att gå in i elden, en lång resa där man simmar i floder av eld, där man hoppar in i (eld)offret som är försakelsen (av livet). Storhjältar är de som skänkt sina liv till detta offer för befrielsen.

sida 67

[1] Den förskräckliga dansen av oupphörliga stormars förtryck har trängt oss mot befrielsens stig. Som ett resultat av folk-mordets outhärdliga tryck har vi kommit fram till ett beslut. Vi har beslutat att vi skall bestämma över vårt öde. Vi har beslutat att vi skall leva som människor som har fått befrielse.

[2] Tusen och åter tusen av *camāti*-stenar, som planterats i denna jord symboliserar också befrielse. De heliga bilderna av Storhjältar som vi möter på gatorna, i korsningar och även på väggar framstår för oss som befrielsens martyrer.

[3] Det var inte av enfald som vi valde vår målsättning befrielsen. Det var historien som tvingade oss att ta den i våra händer. Historien har inte lämnat oss något annat val än att fråga efter självständighet.

[4] Den heroiska traditionen som dog ut bland tamilerna för länge sedan har åter fötts. En storm blåste upp och fördrev förtigandet av slaveriet. Tamiler som krossats likt fallna löv reste sig och stod upprätt som en klippa. Den tamilska nationen som hade slagits i kedjor och somnat under mycket lång tid har vaknat. Våra Storhjältar är detta nationella uppvaknandes andning.

sida 68

[1] När vårt folk massmördas av (köttätande) rasistiska demoner, må hela världen beklaga detta, må uttala fördömanden, spilla tårar, men vi bör inse att vårt stora ansvar som befrielsekrigare är att försvara vårt folk och vinna dess självständighet.

[2] I varje befrielsekamp, tvekar fienden aldrig att ta våldsam hämnd på massorna på grund av frustration.

[3] Vi föredrar att dö med heder framför att bli fångade levande i fiendens händer.

[4] Vårt land har betalat ett ovärderligt högt pris för befrielse; för frihetens skull har en flod av blod har flutit i vår jord. Detta land har blivit ett slagfält för befrielse. Våra hjältar dör än idag för befrielse.

[5] Om vårt folk skall beskyddas från folkmord och vår nationella självständighet(skamp) skall föras framåt måste fiendens anfallsstyrkor drivas ut från vårt moderland. Denna insats är beroende av en understödjande planering för väpnad kamp och av vårt folks enade deltagande.

sida 69

[1] Vårt mål är att leva i fred, i självständighet, med heder och i säkerhet på moderlandets jord, på vår egen jord, som genom historien blivit vår. Det är vår nationella strävan.

[2] Sannerligen, rasistiska, fanatiska ledare i sinhala styrande kretsar borde ta ansvar för den enorma förlusten av liv bland vårt folk och deras förlust av egendom.

[3] Vi kämpar för ett upphöjt mål. Att arbeta och leva för detta mål ger oss fullständig andlig tillfredsställelse.

[4] Jag gick in i politiken som en beväpnad revolutionär.

[5] Den sinhala armén kan inte rubba Befrielsestridarnas fasta sinnelag och beslutsamhet. Vi äger en dharmisk styrka, en känsla för försakelse (av livet) och hängivelse till ett upphöjt mål.

[6] Vi har fasthet i sinnet, tillit och beslutsamhet att själva kämpa och vinna oberoende.

sida 70

[1] Det skall inte finnas något auktoritärt styre inom konstens område. Om det finns kan inte konsterna utvecklas.

[2] Det var vi som lade grunden för en väpnad revolutionär rörelse på Tamililams jord. Vår rörelse, som uppstod som sym-

bolen för tamilernas heroiska tradition, utvidgades och utvecklades till en revolutionär befrielsekraft som skapar historia.

[3] Den nuvarande författningen i Ilaṅkai [=Lanka] har alltid fortsatt att tvinga majoritetens övermakt på minoriteten.

[4] 'Separatism' är ett felaktigt begrepp. Det kan inte tillämpas på vår kamp. Vi kämpar för nationell befrielse grundad på rätten till självbestämmande för vår folkgemenskap.

[5] För utvecklingen av det Tamilīlam som skall upprättas litar jag inte enbart på vapnen. Jag är mycket angelägen om att det skall finnas utveckling inom alla områden.

sida 71

[1] I tamilernas historia för tusen år sedan sade husmödrar, kvinnor, farväl till männen som drog ut i krig: 'son, framåt! Återvänd segrande!'. I tamilernas historia ett tusen år senare säger jag på alla mödrars vägnar farväl till er, kvinnor, som drar ut i krig: 'Dotter, framåt! Återvänd segrande!'

[2] Historien är inte en gudomlig kraft utanför människan. Det är inte innebörden av ett sūtra som bestämmer människans öde. Historien är ett uttryck för människans dynamik. Människan skapar historia. Människan bestämmer också sitt eget öde.

[3] För befrielsen av moderlandet har många tusen tigerhjältar slagits och fallit. Vi har begravt dessa hjältar genom att öppna bröstet på vår heroiska jord. De har inte försvunnit som livlösa kroppar i inlandet. Vi har begravt dem i vår moders sköte som befrielsens säd. Moder historia har omfamnat dem. Många tusen individuella liv har inträtt i historiens sköte. Dessa liv har blivit embryon och har med tiden antagit gestalt. De antar gestalten av nationens självständighet. Denna självständiga nation kallad Tamilīlam som historiens barn kommer snart att födas.

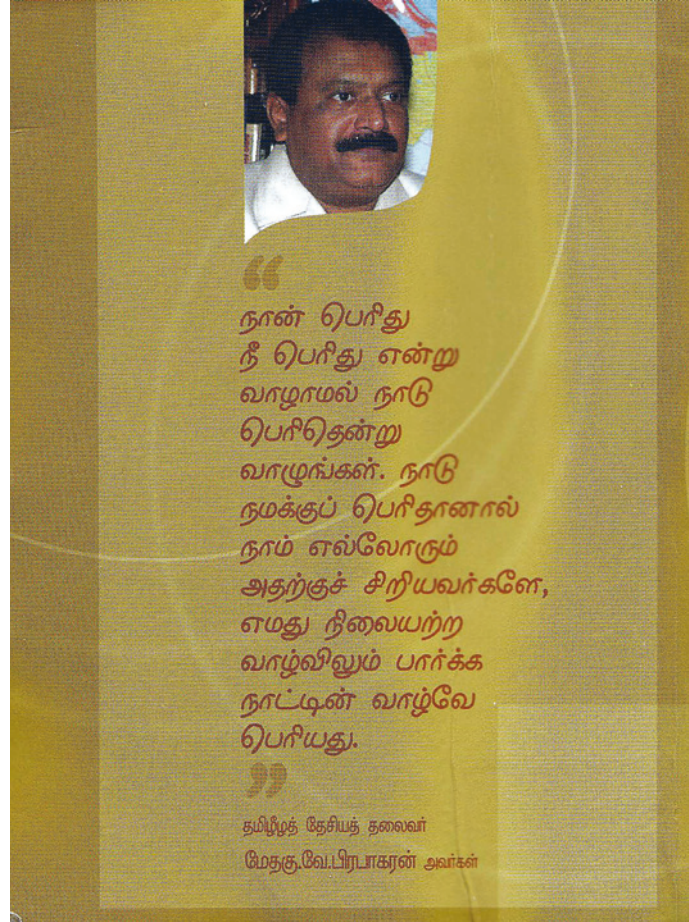
sida 72

[1] Pelarna som bär upp vår folkgemenskaps överbyggnad är utbildning, språk, kultur och land. Fienden försöker att förstöra dessa pelare. Hans mål är att förstöra folkgemenskapens särart.

[2] Vi tror inte på att den sinhala-buddhistiska folkmenskapens rasistiska majoritetsideologi, som vuxit monstruöst på alla nivåer i södra Ilaṅkai's sociala strukturer kommer att omfamna det tamilska folket medlidsamt. Om den sinhala nationen inte kan frångå sin rasism och fortsätter att förtrycka det tamilska folket har vi inget annat val än att gå skilda vägar och upprätta den självständiga staten Tamililam.

[3] Vad begär vi? Varför kämpar vi? Vi vill leva i fred och med heder och i självständighet från andra på vår jord, som historiskt är vår hemort, vårt hemland där vi föddes och växte upp. Vi är också människor, ett mänskligt samhälle med grundläggade mänskliga rättigheter. Vi är en särskild folkgemenskap med en särskild kultur och historia. Vi begär att vi skall erkännas som ett mänskligt samhälle med särskiljande egenskaper. Vi har rätt att själva bestämma över vårt politiska liv. På grund av denna rätt önskar vi att upprätta ett statssystem enligt vilket vi styr oss själva.

[Omslagets baksida]

Medan du lever tänk ‘landet är storslaget’ och inte ‘jag är storslagen eller du är storslagen’. Om vi accepterar att landet är storslaget är vi alla mindre storslagna än detta. Landets liv är mera storslaget än våra obeständiga liv.

Den ärade ledaren för Tamililam,
 den hedrade Vē. Pirapākaraṇ